

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. iii. de eadem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

q̄sona in lepra simonie sit infecta. Ipa debet ejici h̄ne. v. Precepi filiis isrl: ut ejiciant de casulis oēm leprosū. Sc̄o sit hō sp̄ualit̄ leprosus p̄ supbilevanitac̄. Sicut em̄ leprosus carnē habet tumidā t̄ lucente: sic subḡ interius tumet: inflat p̄ p̄sumptiōne exteri: sō lucet t̄ ornat p̄ curiosā conuersiōne. Lepra talis figurat in lepra iō sie regis iuda. Qui p̄sumens sacerdotiū of ficiū voluit exercere. Iō imediate lepra p̄ cūssus est q̄ apparuit in frōte eius. Hec est lepra q̄ d̄r leonina q̄ ex cholera ignea (que est humor lenissim⁹) generaſ. q̄ leonina d̄r eo q̄ more leonis corrodit: t̄ deuorat totā carnē. sic supbia q̄ ex lenteſe cordis nascit: leoni cōparat: q̄z tota patria p̄ eā rapit et deuorat. Ali. xij. Ecce iā mediuſ carnis ei⁹ deuoratiū est a lepra. Tertio fit hō sp̄ualit̄ leprosus p̄ avaricie ḡuitate: sic em̄ leprosus grauius ē t̄ ponderosus: t̄ in carne senit puritū t̄ ardore: sic avarus est grauis t̄ ad terrena t̄ tpaliam inclinatus: t̄ ardore avaricie p̄tūne inflāmatus. Un̄ p̄prie avaricia est lepra q̄ elephātina d̄r q̄ ex humore grossō: t̄ terreno: t̄ melancholico generat. Et iō elephanti aiali graui t̄ ponde roto t̄ melancholico (q. s. postq̄ ceciderit n̄ p̄t surgeſe) cōparat. Hec em̄ lepra figuraſ in lepra naamā q̄ interptat̄ cōmotio eo rū. d̄ q̄ d̄r. iij. Reg. v. Erat naamā dīnes t̄ fortis: sed leprosus. Quia vere illi q̄ ho die in d̄ mūdo ceteris sunt dītiores: t̄ q̄tra paupes fortiores: t̄ q̄ paupes cōmouent: cōtēr sunt lepra avaricī infecti: q̄ vic̄ p̄ficio difficultis ē ad curandū: q̄ vt plurimi tales etiā iā fere morientes nihil aliud q̄ tpalia cogitare scīunt. Exemplū narrat bernardinus de quodā diuīte q̄visitat⁹ a q̄d̄ frater monit⁹ ut p̄fitereſ dicebat. Quātuſ valet lana. Et frater ait: amore dei p̄uidas aie tue. Et ille: An venerint naues. Sic em̄ fuerat tpalib⁹ implicat⁹ q̄ nihil nisi de tpalib⁹ audire aut loqui poterat. Et cū ite p̄monereſ: iñdit nō possū: t̄ sic mor tuus est: nō cōfessus a trib⁹ annis. ppter ea bene d̄r Eccl. xxxi. Qui auruz diligit: nō iustificabit.

D̄r tertio. Audistis t̄c. Notate q̄p̄p̄ rīculosa est talis lepra: certe mīto p̄ticulōr q̄ corporalit̄. Nam circa maiora malus periculū vertit. xlj. di. Qui escam⁹

t. ff. d̄ carboniano edicto. l. j. 5. Siq̄s. Si ḡp̄ posse euitatis p̄cula incurrendi lepraz corporalē: puta fugiendo leprosop̄ p̄sortia t̄ hīmōi: multo magis debetis euitare heri culū incurrendi. Lepra s̄uālē q̄ inficit aliam. Nam vt d̄r Datt. xvi. Quid p̄dest hoi si vñinersū mundū lucret t̄c.

Sermo. iij. de eadem.

Volo: munda

re t̄c. Prudētes bona nō t̄m corā deoſz corāz homīb̄ Ro. xii. Tales sūt q̄ mūdi sūt. In his aut̄ ver bis tangit triplex exhortatio. Prima sancte exercitatiōis prudētis. ibi bona. Sc̄da certe intentiōis. ibi/corā deo. Tertia fraterne edificatiōis/nō t̄m cōfīta deo: sed etiā corā oīb̄ homīb̄. De primo. i. Tessal. v. Q̄d bonū ē teſtēte. De sc̄do. i. Lox. x. Qia in glāiam dei facite. De tertio Luč. xj. Nemo accendit lucernāt in abscondito ponit: sed suscītā. De trib⁹ simul Dat. v. Luceat lux vēstra coram homīb̄ t̄c.

Volo: mundare t̄c.

D̄r primo. An de⁹ velit oēs mūdare. Q̄d sic. j. Tim. ii. Vult de⁹ oēs homīnē ſaluoſ fieri: t̄ agnitionē veritatis venire. Contra. di. P̄s. Omnia q̄cunq̄ voluit dīs fecit. Lertū est aut̄ q̄ nō omnes mundari. Neq̄ ſaluant. Rūder Bonavē. in. s. diss. xlvi. Dicitū illud apli de⁹ vult t̄c. triplē exponit. Prīa ē expositio Aug. quam etiā inducit m̄gr̄ in textu vt. s. ibid. distributio accōmodā. vt. cīz dicim⁹. Q̄is hō timet in mari: ſm̄ communē modū loquendi intelligendū est q̄ est in mari: ſic in p̄polo t̄c. p̄t esse ſensus. q̄ deus vult om̄es. t̄c. q̄ vic̄ nullus ſaluat niſi velit. Sc̄da est expositio m̄gr̄ i. tex. di. q̄ ē ibi distributio p̄ generib⁹ ſinguloꝝ: t̄ nō p̄ ſingulis gene rū: ſic cū d̄r: omne aial fuit in arca noe: q̄ de oīb̄ generib⁹ animalū fuerūt alīq̄ induit̄ dua ibi. Et ſic de⁹ de oī genere homī vult alīq̄ ſaluart̄ de grecis: de latinis: t̄ hebreis: de platis t̄ subdit̄: t̄ ſic de alīs. Tertia est expositio Dām. di. q̄ de⁹ vult oēs hoīes ſaluoſ fieri: voluntate antecedente:

Dominiaca. III. post Epiphany.

nō psequēte. Golūtas aīcedēs fū eūn/
 dē r reliq̄s theologos est q̄ vult aliquid q̄b/
 solute. Lōseq̄ns est q̄ vult aliquid p̄sidera/
 tis circuitātis sūm p̄sidentiā meritor̄. Pri/
 mā r̄ dī a magri cōdīctiōnal/ q̄ vīc̄ de/
 veller q̄ntū in se ē. Sc̄da dī absoluā. Dif/
 ferentia aut̄ int̄ hāc r illā nō ē fū diuersi/
 tate affectiōis siue mō v̄lēdi: q̄ sit in deo
 fū rōnēm cōnotādī r intelligēdī: put q̄n
 dī. Velle oīm hoīm salutēz: cōnorat oīm
 hoīem eē ordinabiliē ad salutē: r saluariyo
 lenti nō deesse. Velle aut̄ p̄s/saluare cō/
 norat salutē cūntū Hec Boī. Pro fū
 dāmēto. Dulti p̄solatiōis b̄rē possim⁹
 in hac vita misera ex spe salutē p̄seq̄nde be/
 atitudis celesti. Un̄ Seneca in declamati/
 onib. Spes ē vltimū rex aduersar̄. sola/
 rū. Ex hoc etiā roborañ anim⁹. iuxta illō
 Quid. lib. heroidū. Spes bona daryires
 Et h̄ aut̄ augeri multū debet spes nra q̄
 de vult oīs hoīes saluare. Idcirco q̄stuz
 est In deus velit r̄. Dic m̄. Et q̄ p̄clude
 cū q̄ta securitate debent̄ dēq̄ fūre. At dī
 si ab ei⁹ fūtio desistim⁹ q̄ntū debemus ti/
 mere. hoc attendite r̄. Et nota q̄ dīc pau/
 lus Gal. vij. Unusq̄s on⁹ fūn̄ porrabit.
 Nolite errare de vult no irideſ. Quecuq̄s ei
 seminauerit hō: hec r̄ metet: et q̄ se in car.
 metet corruptionē q̄ p̄o seminat in spū. dī
 spū metet vīta eternā. Vult ḡ de vult salu/
 are si velint penitere: sed q̄ idurant corda
 vt impenitētes fiant: vult eos in infernu/
 uio saluare: dedit tps. c. ann̄o p̄ peniten/
 tia agēda. vt h̄ Ben. vi. q̄r̄ induraue
 fet. Et malis v̄bis et exemplis loca q̄v/
 rūt curuic̄ r̄ nō curauerit de v̄bis noe. Jō
 habitat r̄ tota vicina inficit r̄ corrūpit: et
 voluit eos miserabiliter p̄ire. Applica notā/
 do illud Prover. xxix. Qui corripiente du/
 nes fetidū r̄ imundū. Predicta aut̄ q̄tu/
 or genera p̄tōz vīc̄ simoniacoz: sup̄boz:
 r auaroz: de q̄bo in p̄cedēti ser. r luxurioſo
 rū de q̄bo in h̄ ser. figura h̄ in illis q̄tuor
 leprosiſ q̄ ad exercitū syrie p̄cedētes lau/
 tissime comederūt/q̄r̄. s. h̄mōi p̄tōres i ex/
 exercitu maloz p̄ ceterz satianz r̄ t̄p̄alib⁹ im/
 plenf. Jō de talib⁹ p̄t̄ dici illud Luce. iij
 Dulti leprosi erant i isrl̄ r̄ nemo ex eis cu/
 rat̄. Tales enim p̄ se sunt icurabiles. So/
 lus enim de p̄t̄ p̄ se p̄tōr̄e curare/ sic q̄t̄dīc
 p̄ grām suā facit. Un̄ Mart. viij. Lepro/
 sos mundate: demones encite. Q̄ generaz
 liter q̄fetidi sūt oīs p̄tōres/ sed p̄cipueſ

Sermo III

Fo. XCII.

tidus est luxuriosus corā deo hoībꝫ t an/
gelis. Exemplū in Glaspā. inuenit q̄ mor
tuo pegrino in silua: angelus apparuit ere
miti dī. Gleni meū. Qui cū venisset ad se
peliendū pegrinū: eremita nares obtura
bat: nō potes fetorē cadauer ferre. Sc/
pulto illo obuiauerūt cūdā inueni cōptō:
z angelus tūc obturauit nares dī. q̄ fetor
luxurie grauissim⁹ ei erat: z cadauer pere/
grini suauissimi odoris Anf. Tolerabil⁹
fetet corā hoībꝫ canis putrid⁹ q̄ aia pecca
trix corā deo z angelis ei.

Pro tertio. Audist⁹ r̄c. In pcedenti
r̄c. q̄ piculosior ē lepra spūalis q̄ cor
poralis qm̄ circa maiora māius p̄tīc per/
culi. Sznōtate vltcri⁹ qm̄ iura dicūr. vbi
māius piculū p̄tīcaut⁹ t diligēt⁹ pagē
dū. viij. q. ij. Et apud eloqntissimū. L. d̄ fi
de instru. Attendite si vobis offerretur
poculū intoxiciatū: de q̄ yobis p̄stat q̄ si bi
bitis moriemini: nōne caueret⁹ ab eo q̄q̄
vulnissimū ec̄t gustui. Lerte credo q̄ sic.
Multo mag⁹ igif a voluptate carnis ca/
vendū: in q̄ latet venenū multū mortifex.
Aug. Omne seminarium voluntatis: ve
nē putat.

Sermo. iiiij.

Vlo: munda

Vre r̄c. Si fieri pōt: qm̄ exovo
bis est cū oībꝫ hominibꝫ pacē
habentes. Ro. xij. Tales erim⁹ si munda
tūlum⁹. Hoc aut̄ multū desiderare debe/
mus: qm̄ pacētibꝫ iocund⁹: nihil secun⁹:
nihil vlt⁹. De pmo. Ro. xiiij. Nō est re/
gnū dei etiā t pot⁹: sed gaudiū t par̄ i sp̄.
Nota q̄ ibi p̄ponit gaudiū paci. De scđo
Lu. xxiiij. Pax vob: ego sū: et sequit⁹. No/
lite timere. Deterio p̄s. Fiat pax invir. t.
Volo r̄c.

Pro pmo q̄r̄c. An de⁹ offerat om̄ibus
gram mundabile a petis: t ea q̄ sunt
saluti necessaria collatiua. Q̄, nō. De⁹ ali
q̄bꝫ s̄trahit grāz eos idurado. Iuxta illō
Eto. viij. Induratū ē cor pharaonis. Lō
tra Dicit Anf. Hō nō habaz grām: nō q̄z
deus hanc nō dat sed q̄z hāc nō accipit hō
Rūdet Bonauen. in. j. dī. xlvi. Q̄ndens q̄
qñibꝫ deus: de⁹ ordinabilitatē ad salutē

Lum ex pte grē nūc date. Lum ex parte
grē ablato: nā dedit de⁹ oībꝫ naturam: fm
qm̄ possunt itelligere illūt̄ t cognoscere: et
cognitū qrere: t qlitū inuenire ac inuentū
diligere ac q̄ hoc salutē obtinere. Gram si
mūlē om̄ibꝫ obtulit: du filū misit: cuius
meritū oīm salutē sufficit: leges: mandata
salutē oībꝫ dedit: ipse insup p̄sto est omnibꝫⁱⁿq̄rentibꝫ eu. Hec Tho. Pro funda/
mento. Lertū est q̄ pius t beniūol⁹ ē dñs
Lucanus. Causa iubet melior supos spe/
rare securos. Et sic p̄hi dicūs q̄ natura nō
deficit in necessarijs: h̄ habet p̄itātē de na
tura creata: multo fort⁹ de natura creatri
ce. Querif ḡ An de⁹ r̄c. Dic r̄n. Ex q̄ sat̄
patz q̄ miseri sūt petōres q̄ domis sibi pro
sua salute p̄cessis t oblat̄: t̄ turpiter abu
tūk ad sua dānationē. Magna certe inḡ
studo de donis dei p̄m impugnare. Ido
scriptura terribiliter cōminat petōribꝫ dī.
Esa. j. Vle genti peccatrii: p̄plo graui ini
q̄tate: semini nequam: filiis sceleratis r̄c.
Lognouit bos p̄nōtōrē lūū t asin⁹ p̄sepe
dñi lui: israel aut me nō cognouit. et Ecc.
pliij. Vle vobis imp̄is q̄ dereliquistis le
ge altissimī r̄c. O petōres miseri r̄c. Fugi
te ḡiam horrendas maledictiones. Nam
dñs parat⁹ est in grām vos recipere si pec
ata volueritis deponere. Figura. ii. Re
gū. xij. in receptiōe emet̄ a dauid. Ille ve
nit in occurſū dauid ad iordanē: t cū iam
trāſiſſet iordanē: prostrauit se coēt̄ regeye
niā humiliat̄ petēs: eo q̄ prius maledix̄
rit ipsi dauid. Q̄ienti a facie absalon. Et
rex dixit vema. Nō nō morieris. Expo
ne de petōre q̄ peccando: deo maledict⁹ si
ue iniuriā facit. Gleniat ḡ vscq̄ ad iordanē.
Iest riūum iudicij t humiliat̄ ventā peg
rat: t parcer ei dñs di. ei Nō morieris sed
vives. Here. ij. Reuertere ad me et ego
suscipiam te.

Prosco. Supra de leprosi munda/
tione t signatione: nunc de eius emun/
datione. vbi iuxta textum euangelicū tria
sunt consideranda mysteria.

Primū ē mysteriū affectuose supplicati
onis.

Secundūm ē mysteriū grōse creatiōis.

Tertiū ē fructuose instructiōis.
In hoc sermone dice dūin est de primo
quod est affectuosa supplicatio. Et ecce le